

Sygn. akt IX Pa 105/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział IX Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : SSO Barbara Kuźdrzał- Kiermaszek

Sędziowie: SSO Maria Konieczna /spr/

SSO Maria Olszowska

Protokolant: st. sekretarz sądowy Dagmara Mazurkiewicz

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2015r. w Rybniku

sprawy z powództwa **P. T.**

przeciwko B. Ł.

o rentę wyrównawczą

na skutek apelacji pozwanego B. Ł.

od wyroku Sądu Rejonowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rybniku Wydziału V

z dnia 24 czerwca 2014 r. sygn. akt V P 489/10

1. **oddala apelację,**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 600, 00 zł(sześćset złotych)**

tytułem kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Sędzia: Przewodniczący: Sędzia:

SSO Maria Konieczna SSO Barbara Kuźdrzał -Kiermaszek SSO Maria Olszowska

Sygn. akt IX Pa 105/14

UZASADNIENIE

Powód P. T. po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa wniósł o zasądzenie od pozwanego B. Ł. na jego rzecz renty wyrównawczej w kwocie po 1.200 zł netto miesięcznie począwszy od 1 listopada 2007r. z ustawowymi odsetkami od dnia 1 grudnia 2007r. jako wyrównania szkody w dochodach w związku z doznanym wypadkiem przy pracy

u pozwanego w dniu 19 października 2007r. oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podał, iż w wyniku wypadku przy pracy u pozwanego w dniu 19.10.2007r. utracił zdolność do pracy zarobkowej, zwiększyły się jego potrzeby i zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość. Powód zaznaczył, iż niepowodzeniem zakończyła się próba ugodowego zakończenia sporu.

Pozwany B. Ł. w odpowiedzi na pozew wniósł o jego oddalenie i o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności pozwanego, ogólnikowe twierdzenia pozwu nie mogą być podstawą zasądzenia dochodzonego świadczenia. Pozwany podkreślił, że powód przyczynił się do zaistnienia wypadku, z dokumentów załączonych do pozwu nie wynika co jest przyczyną niezdolności powoda do pracy i pobierania renty z tego tytułu a nadto, iż ewentualna renta wyrównawcza winna stanowić różnicę pomiędzy świadczeniem otrzymywanym przez powoda, a to rentą z ZUS a minimalnym wynagrodzeniem za pracę.

Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy w Rybniku Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę netto:

- w pkt 11.226,76 zł tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od dnia 1 listopada 2007r. do dnia 30 sierpnia 2010r. z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2010r.,

- w pkt.2 a po 411,89 zł miesięcznie za okres od października 2010r. do grudnia 2010r.,

- w pkt 2 b po 460,07 zł miesięcznie za okres od stycznia 2011r. do lutego 2011r.,

- w pkt 2 c 438,67 zł za marzec 2011r.,

- w pkt 2 d po 443,67 zł miesięcznie za okres od kwietnia 2011r. do grudnia 2011r.,

- w pkt 2 e po 552,88 zł miesięcznie za okres od stycznia 2012r do lutego 2012r.,

- w pkt 2 f po 465,74 zł miesięcznie za okres od marca 2012r. do grudnia 2012r.,

- w pkt 2 g po 540,57 zł miesięcznie za okres od stycznia 2013r. do lutego 2013r.,

- w pkt 2 h 144,78 zł za marzec 2013r.,

- w pkt 2 i po 516,78 zł miesięcznie za okres od kwietnia 2013r. do grudnia 2013r.

płatną z góry w terminie do dnia 1 każdego kolejnego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności

- w pkt.3 bieżącą rentę wyrównawczą od dnia 1 stycznia 2014r. po 572,60 zł miesięcznie płatną jw.

- w pkt.4 w pozostałej części powództwo oddalił,

- w pkt 5 koszty zastępstwa procesowego wzajemnie zniósł,

- w pkt 6 nakazał pobranie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwoty 1601,36 zł tytułem opłaty i wydatków.

W uzasadnieniu wyroku Sąd ten podał, iż ustalił i zważył, co następuje:

Powód P. T. urodził się (...)

Od dnia 19 października 2007r. do dnia 18 listopada 2007r. powód zatrudniony był u pozwanego B. Ł. na podstawie umowy na czas określony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pomocnika montera rusztowań za wynagrodzeniem w kwocie 936.00 zł. Stosunek pracy ustał z upływem czasu na jaki umowa została zawarta.

W dniu 19 października 2007r. powód uległ wypadkowi przy pracy. W tym dniu wykonywał czynności związane z demontażem rusztowań. Stał za samochodem ciężarowym, układał zdemontowane uprzednio rusztowania, nie mogąc dosięgnąć podawanego mu elementu stanął na burcie samochodu poślizgnął się i upadł na układane uprzednio rusztowania w wyniku czego doznał obrażeń ciała: stłuczenia głowy, wstrząśnienia mózgu, złamania kości czołowej, złamania ściany zatoki czołowej, krwiaka podtwardówkowego w okolicy czołowej prawej, złamania trzonu lewej kości ramiennej. Zdarzenie zostało uznane za wypadek przy pracy.

Kontrola Państwowej Inspekcji Pracy ustaliła, iż pośrednimi przyczynami wypadku były: niewłaściwy sposób podawania demontowanych elementów rusztowania powodujący konieczność wchodzenia pracownika odbierającego na burtę samochodu, brak kontroli przez brygadzystę wykonywanych czynności przez poszkodowanego pracownika, jako pracownika nowego w zakładzie, niewłaściwa organizacja pracy, niedostateczna koncentracja uwagi przez poszkodowanego i innych pracowników podczas pracy.

Pozwany został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śl z dnia 7.04.2009r. w sprawie o sygn. akt VI K 295/08 za przestępstwa z art.220 par.2 kk i art.157 par.2 kk popełnione w dniu 19 października 2007r. przez niedopełnienie ciężących na nim obowiązków w zakresie bhp w trakcie wykonywania prac jw. i przez to narażenie pracowników na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu i nieumyślnego spowodowania obrażeń powoda w wyniku upadku z rusztowania w postaci: stłuczenia głowy, wstrząśnienia mózgu, złamania kości czołowej, złamania ściany zatoki czołowej, krwiaka podtwardówkowego w okolicy czołowej prawej, złamania trzonu lewej kości ramiennej.

W okresie od 19 października 2007r. do 17 kwietnia 2008r. powód pobierał zasiłek chorobowy w łącznej kwocie 3.849,70 zł a w okresie od 18 kwietnia 2008r. do 14 października 2008r. świadczenie rehabilitacyjne w kwocie 4.205,00 zł.

W związku z wypadkiem przy pracy powód od dnia 15 października 2008r. jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy. Powód otrzymał z tego tytułu

kwoty i za okresy

- 1.729,57 zł od 15 października 2008r. do 31 stycznia 2009r.,
- 520,47 zł od 1 lutego 2009r. do 28 lutego 2009r.,
- 549,08 zł od 1 marca 2009r. do 30 listopada 2009r.,
- 1.053,15 zł od 1 grudnia 2009r. do 31 stycznia 2010r.,
- 549,08 zł od 1 lutego 2010r. do 28 lutego 2010r.,
- 572,20 zł plus 50,00 zł od 1 marca 2010r. do 31 października 2010r.,
- 466,87 zł od 1 listopada 2010r. do 30 listopada 2010r.,
- 572,27 zł od 1 grudnia 2010r. do 28 lutego 2011r.,
- 520,47 zł miesięcznie od 1 marca 2011r. do 31 maja 2011r.,
- 588,67 zł miesięcznie od czerwca 2011r. do lutego 2012r.,

- 640,81 zł miesięcznie od marca 2012r do grudnia 2012r plus wyrównanie w kwocie 5.395,33 zł plus 5 zł,
- 640,81 zł miesięcznie od stycznia 2013r. do lutego 2013r.,
- 664,60 zł miesięcznie plus 372 zł wyrównania od marca 2013r do nadal.

Pracownicy porównywalni, których zarobki byłyby miarodajne dla wyliczenia przysługującej powodowi renty wyrównawczej tj. W. O. i B. G. nie otrzymywali tytułem wynagrodzenia kwot wyższych niż minimalne wynagrodzenie.

Miesięczne wynagrodzenie za pracę w okresie od października 2007r. do nadal kształtuje się brutto i netto następująco:

- od 1 października 2007r. 936 zł i 697,94 zł,
- od 1 stycznia 2008r 1.126 zł i 845,18 zł,
- od 1 stycznia 2009r 1.276 zł i 954,96 zł,
- od 1 stycznia 2010r. 1.317 zł i 984 ,16 zł,
- od 1 stycznia 2011r. 1.386 i 1032,34 zł,
- od 1 stycznia 2012r. 1.500 zł i 1.111,55 zł,
- od 1 stycznia 2013r. 1.386 zł i 1.181,38 zł,
- od 1 stycznia 2014r. 1.386 i 1.237,20 zł,

Skapitalizowana renta wyrównawcza jako różnica pomiędzy wynagrodzeniem minimalnym a dochodem uzyskanym przez powoda w okresie od 1 listopada 2011r. do 30 września 2010r. wynosi 11.226,76 zł, renta bieżąca od 1 października 2010r. wynosi miesięcznie:

- za październik 2010 r. – 411,89 zł,
- za listopad 2010 r. – 411,89 zł,
- za grudzień 2010 r. – 411,89 zł,
- za styczeń 2011 r. – 460,07 zł,
- za luty 2011 r. – 460,07 zł,
- za marzec 2011 r. – 438,67 zł,
- za kwiecień 2011 r. – 443,67 zł,
- za maj 2011 r. – 443,67 zł,
- za czerwiec 2011 r. – 443,67 zł ,
- za lipiec 2011 r. – 443,67 zł,
- za sierpień 2011 r. – 443,67 zł,
- za wrzesień 2011 r. – 443,67 zł,

- za październik 2011 r. – 443,67 zł,
- za listopad 2011 r. – 443,67 zł,
- za grudzień 2011 r. – 443,67 zł,
- za styczeń 2012 r. – 522,88 zł,
- za luty 2012 r. – 522,88 zł,
- za okres od marca 2012 r. do grudnia 2012 - po 465,74 zł,
- za styczeń 2013 r. – 540,57 zł,
- za luty 2013 r. – 540,57 zł,
- za marzec 2013 r. – 144,78 zł,
- za okres od kwietnia 2013 r. do grudnia – po 516,78 zł,
- od stycznia 2014 r. do nadal po – 572,60 zł.

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o treść powołanych dowodów, których wiarygodności strony w toku postępowania nie kwestionowały.

Sąd oparł się też na opinii biegłej sądowej z zakresu rent i emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr S. K. oraz opinii uzupełniającej jako

kompetentnej, logicznej, precyzyjnej, szczegółowo odpowiadającej na zakresione przez Sąd tezy dowodowe.

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie w rozumieniu art.444 par.1 i 2 kc w związku z art.361 kc, gdy uregulowania te przewidują możliwość żądania przez poszkodowanego, który utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej, od zobowiązanego naprawienia szkody poprzez odpowiednią rentę oraz, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania i zaniechania z którego szkoda wynikła.

Normalnym następstwem wypadku przy pracy, za które odpowiada pozwany, jest częściowa utrata przez powoda zdolności do pracy. Naprawienie tej szkody polega na wyrównaniu zarobków, jakie powód uzyskuje lub może uzyskać jako osoba częściowo niezdolna do pracy do wysokości zarobków jakie mógłby uzyskać gdyby nie uległ wypadkowi przy uwzględnieniu świadczenia wypłacanego przez ZUS.

Za zaistniałe zdarzenie w postaci wypadku przy pracy odpowiedzialność ponosi pozwany, co znajduje potwierdzenie w powołanym wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śl z dnia 07 kwietnia 2009r.

Aktualne zarobki pracowników zatrudnionych na podobnym stanowisku, najbardziej zbliżonym do tego jakie powód zajmował zostały więc porównane do sumy pobranych świadczeń: zasiłku chorobowego, rehabilitacyjnego oraz renty wypłacanej przez organ rentowy.

Mając na uwadze, iż zarobki pracowników porównywalnych nie przekraczały minimalnego wynagrodzenia za pracę, dokonując ostatecznie ustaleń dotyczących wysokości skapitalizowanej renty wyrównawczej i renty bieżącej na podstawie opinii głównej i uzupełniającej wskazanej biegłej sądowej Sąd z mocy art.907 kc w zw. z art.300 kp zasądził rentę wyrównawczą skapitalizowaną i bieżącą jak w wyroku.

W pozostałej części Sąd oddalił powództwo wobec niezaistnienia szkody w żądanej przez powoda wysokości i niespełnienia tym samym przesłanek z art.444 par.1 i 2 kc.

Na mocy art.18, 96 ust.1 pkt.4 i 113 ust.1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa wskazaną kwotę tytułem opłaty sądowej i wydatków.

Na mocy art.100 kpc Sąd wzajemnie zniósł koszty zastępstwa procesowego między stronami w związku z tym , iż powód utrzymał się ze swoim roszczeniem w połowie.

Apelację od wyroku wniósł pozwany zaskarżając wyrok w całości i zarzucając.

1. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść orzeczenia, a to art.227 kpc w zw. z art.217 par.3 w zw. z art.278 par.1 kpc przez oddalenie wniosku pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu bhp, mimo iż był to dowód na okoliczność mającą istotne znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art.444 par. 2 kc w zw. z art.435 par.1 polegające na ich błędnej wykładni przez przyjęcie, że powodowi jako poszkodowanemu należy się renta wyrównawcza pomimo, iż powód przyczynił się do powstania szkody.

Zgłaszając takie zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

W uzasadnieniu apelacji pozwany podniósł, iż Sąd I instancji nie wziął pod uwagę faktu przyczynienia się powoda do zaistnienia szkody, gdy powód ukrył przed pozwanym fakt, iż

choruje na padaczkę i w takiej sytuacji mimo tak poważnych zaburzeń zdrowotnych dostał zdolność do pracy a także pracował wykonując czynności których nie powinien wykonywać chorując na padaczkę. Pozwany podkreślił, iż powód przyczynił się do zaistniałego wypadku co wynika z protokołu powypadkowego i protokołu kontroli PIP wskazującego na pośrednie przyczyny wypadku.

Pozwany wniósł w apelacji o uzupełniające przesłuchanie powoda na okoliczność gdzie podejmował poprzednio prace oraz o dopuszczenie dowodów z dokumentacji medycznej lekarza medycyny pracy (w poprzednich zakładach pracy) na okoliczność czy powód wcześniej informował o swojej chorobie pracodawców oraz lekarza medycyny pracy.

Powód wniósł o oddalenie apelacji jako całkowicie bezzasadnej i o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego wskazując na prawomocne ustalenie w sprawie tut. Sądu IX P 2/13 braku przyczynienia się powoda do zaistniałego wypadku.

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy w trybie art.382 kpc uzupełnił postępowanie dowodowe w ten sposób, iż dopuścił dowód z kserokopii wyroku i uzasadnienia Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 stycznia 2014r. w sprawie o sygn .akt III APa 66/13.

Powołanym wyrokiem zostały oddalone apelacje obu stron od wyroku tut. Sądu z dnia 6 czerwca 2013r. sygn. akt IX P 2/13 w sprawie z powództwa P. T. przeciwko B. Ł. o zadośćuczynienie z tytułu tego samego zdarzenia tj. wypadku przy pracy doznanego przez powoda u pozwanego w dniu 19 października 2007r.

Na podstawie wyroku i uzasadnienia Sądu Apelacyjnego oraz poprzedzającego go wyroku tut. Sądu z dnia 6 czerwca 2013r. wraz z jego uzasadnieniem, z którego Sąd I instancji w niniejszym postępowaniu przeprowadził dowód na rozprawie w dniu 17 września 2013r., ale nie odniósł się do tegoż dowodu w uzasadnieniu wyroku ,Sąd Okręgowy ustalił, co następuje.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 6 czerwca 2013r.w sprawie o sygn. akt IX P 2/13 tut. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

W postępowaniu tym Sąd ustalił, iż powód nie przyczynił się do wypadku przy pracy u pozwanego w jakikolwiek sposób, a nadto, iż schorzenie powoda w postaci epilepsji pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdy schorzenie w postaci epilepsji nie było przyczyną wypadku.

Sąd Apelacyjny w Katowicach rozpoznając apelacje obu stron od tegoż wyroku przyjął, iż powód nie przyczynił się do szkody w żaden sposób, w szczególności poprzez zatajenie, że choruje na epilepsję. Sąd ten przyjął, iż główna przyczyna wypadku był brak barierki zabezpieczającej rusztowanie, zdemontowanej na polecenie pozwanego.

Mając na uwadze ustalenia Sądu I instancji i dokonane jw. Sąd Okręgowy rozpoznając apelację zważył, co następuje:

Zarzuty pozwanego przedstawione w apelacji nie znajdują uzasadnienia faktycznego i prawnego.

Przeprowadzone postępowanie przed Sądem I instancji – jego ustalenia i argumentację Sąd Okręgowy podzielił i przyjął za własne, w tym w zakresie założeń do matematycznego wyliczenia renty wyrównawczej i samego matematycznego wyliczenia tej renty, w sytuacji braku ich kwestionowania przez pozwanego w apelacji.

Przeprowadzone postępowanie przed Sądem I instancji, uzupełnione przed Sądem Okręgowym, pozwala na przyjęcie pełnej odpowiedzialności pozwanego za szkodę powoda

w uzyskiwanych dochodach wobec okoliczności podniesionych w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji i dodatkowo wobec prawomocnego wyroku tut. Sądu z dnia 6.06.2013r. w sprawie o sygn. akt IX P 2/13, ustaleń w tej sprawie, toczącej się pomiędzy tymi samymi stronami o zadośćuczynienie z tytułu tego samego zdarzenia – wypadku powoda przy pracy u pozwanego doznanego w dniu 19.10.2007r.

W sprawie tej zostało bowiem prawomocnie przesądzone, iż powód nie przyczynił się do zaistnienia wypadku przy pracy u pozwanego w jakikolwiek sposób, w szczególności w sposób powoływany w apelacji.

Zgodnie z treścią art.365 kpc orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i Sąd, który je wydał, lecz również inne Sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

W rozumieniu tegoż uregulowania, zdaniem Sądu Okręgowego wiążące są również ustalenia w sprawie powołanej o sygn. akt IX P 2/13 dla celów niniejszego postępowania.

Należy zwrócić uwagę, iż w niniejszej sprawie nastąpiło zawieszenie postępowania niewątpliwie do czasu prawomocnego zakończenia sprawy o zadośćuczynienie o sygn. akt IX P 2/13 i to w sytuacji wniosku pozwanego w tym zakresie z podaniem, iż w sprawie o zadośćuczynienie sprawa została skierowana do biegłego z zakresu bhp oraz, iż wyjaśniana jest w tej sprawie okoliczność zatajenia przez powoda schorzenia w postaci epilepsji, co dodatkowo powoduje bezzasadność zarzutów apelacji.

Zajmując takie stanowisko Sąd Okręgowy z mocy art.385 kpc w pkt 1 wyroku oddalił apelację jako bezzasadną, a w pkt 2 wyroku z mocy par.12 ust.1 pkt.1 w zw. z par.11 ust.1 pkt.5 i par.6 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... orzekł o kosztach zastępstwa procesowego za II instancję na rzecz powoda.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

SSO Maria Konieczna SSO Barbara Kuźdrzał- Kiermaszek SSO Maria Olszowska